31977L0452

15.7.1977. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 176/1

PADOMES DIREKTĪVA

(1977. gada 27. jūnijs)

par vispārējās aprūpes māsu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, tostarp par pasākumiem, kas palīdz sekmīgi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus

(77/452/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 49., 57., 66. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [1].,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [2].,

tā kā saskaņā ar Līgumu pēc pārejas laika beigām uzņēmējdarbības un pakalpojumu sniegšanas jomā ir aizliegta jebkāda diskriminējoša attieksme pilsonības dēļ; tā kā šādas attieksmes princips saistībā ar pilsonību jo īpaši attiecas uz jebkādas atļaujas piešķiršanu, kas nepieciešama, lai strādātu par vispārējās aprūpes māsu, kā arī uz reģistrēšanos vai dalību arodorganizācijās vai struktūrās;

tā kā tomēr būtu vēlams ieviest konkrētus noteikumus, lai veicinātu to, ka tiek īstenotas tiesības veikt uzņēmējdarbību un īstenota pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz vispārējās aprūpes māsu darbību;

tā kā, ievērojot Līgumu, dalībvalstīm tiek prasīts nepiešķirt tāda veida palīdzību, kas var izraisīt traucējumus uzņēmējdarbības nosacījumos;

tā kā Līguma 57. panta 1. punktā ir paredzēts izdot direktīvas par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu;

tā kā būtu ieteicams vienlaikus ar diplomu savstarpējo atzīšanu paredzēt to nosacījumu koordinēšanu, kas reglamentē vispārējās aprūpes māsu sagatavošanu; tā kā Direktīva 77/453/EEK [3]. attiecas uz šo koordinēšanu;

tā kā vairākās dalībvalstīs tiesību akti atļauj sākt un veikt vispārējās aprūpes māsas darbu, ja ir iegūts māsas diploms; tā kā

[1] OV C 65, 5.6.1970., 12. lpp
[2] OV C 108, 26.8.1970., 23. lpp
[3] OV L 176 15.7.1977., 8. lpp

dažās citās dalībvalstīs, kur nav šādas prasības, tiesību akti tomēr reglamentē tiesības lietot vispārējās aprūpes māsas nosaukumu;

tā kā direktīvā par diplomu savstarpējo atzīšanu attiecībā uz oficiālo izglītības dokumentu netiek paredzēts, ka vajadzētu būt ekvivalentām tām mācībām, uz kurām šie diplomi attiecas; šā kvalifikāciju apliecinošā dokumenta lietošanai jābūt apstiprinātai vienīgi izcelsmes dalībvalsts valodā vai tās dalībvalsts valodā, no kurienes ārvalstnieks ieradies;

tā kā, lai atvieglotu valstu iestādēm šīs direktīvas piemērošanu, dalībvalstis var noteikt, ka personai, kura atbilst šīs direktīvas prasībām attiecībā uz izglītību, līdztekus oficiālajam izglītības dokumentam jāuzrāda izcelsmes valsts vai tās valsts, no kurienes ārvalstnieks ieradies, iestādes izrakstīta izziņa, kas apliecina to, ka šī direktīva attiecas uz minētajiem izglītības dokumentiem;

tā kā attiecībā uz prasībām par labām personiskajām īpašībām un labu reputāciju būtu jāizšķir prasības, kurām jāatbilst, sākot darbu profesijā, no prasībām, kas jāizpilda, lai strādātu šajā profesijā;

tā kā pakalpojumu sniegšanas gadījumā prasība reģistrēties vai sastāvēt arodorganizācijās vai struktūrās, ņemot vērā to, ka tas ir saistīts ar pastāvīgu darbību uzņēmējā valstī, tādai personai, kura vēlas sniegt pakalpojumu, nešaubīgi radītu šķēršļus šīs darbības pagaidu rakstura dēļ; tā kā tādēļ šī prasība būtu jāatceļ; tā kā šajā gadījumā tomēr būtu jānodrošina profesionālās disciplīnas kontrole, par kuru atbild šīs arodorganizācijas vai struktūras; tā kā šim nolūkam saskaņā ar Līguma 62. panta piemērošanu būtu jānosaka, ka attiecīgajai personai var tikt pieprasīts iesniegt uzņēmējas dalībvalsts atbildīgajai iestādei datus par pakalpojumu sniegšanu;

tā kā, ciktāl tas skar vispārējās aprūpes māsu — darba ņēmēju darbību, Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā [1]. nav izklāstīti īpaši noteikumi attiecībā uz labām personiskajām īpašībām vai labu reputāciju, profesionālo disciplīnu vai attiecīgo profesiju nosaukumu lietošanu; tā kā atkarībā no katras konkrētās dalībvalsts šādus noteikumus var piemērot gan attiecībā uz darba ņēmējiem, gan uz pašnodarbinātām personām; tā kā vairākās dalībvalstīs vispārējās aprūpes māsas darba veikšanai nepieciešams diploms, sertifikāts vai cits māsas kvalifikāciju apliecinošs dokuments; tā kā šādu darbību veic gan darba ņēmēji, gan pašnodarbinātas personas, vai viena un tā pati persona gan vienā, gan otrā statusā savas profesionālās karjeras gaitā; tā kā šī iemesla dēļ un lai pēc iespējas veicinātu šo speciālistu brīvu pārvietošanos Kopienā, ir lietderīgi attiecināt šo direktīvu arī uz algotām medicīnas māsām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz vispārējās aprūpes māsu darbību.

2. Šajā direktīvā "vispārējās aprūpes māsu darbība" ir darbība, ko veic personas ar šādiem profesijas nosaukumiem:

Vācijā:

Krankenschwester, Krankenpfleger;

Beļģijā:

hospitalier(ère)/verpleegassistent(e), infirmier(ère)
hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)

Dānijā:

sygeplejerske;

Francijā:

infirmier(ère);

Īrijā:

Registered General Nurse;

[1] OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp

Itālijā:

infermiere professionale;

Luksemburgā:

infirmier;

Nīderlandē:

verpleegkundige;

Apvienotajā Karalistē:

Anglijā, Velsā un Ziemeļīrijā:

State Registered Nurse;

Skotijā:

Registered General Nurse.

II NODAĻA

DIPLOMI, SERTIFIKĀTI UN CITI VISPĀRĒJĀS APRŪPES MĀSU KVALIFIKĀCIJU APLIECINOŠI DOKUMENTI

2. pants

Katra dalībvalsts atzīst diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, ko dalībvalstu pilsoņiem izsniegušas citas dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 77/453/EEK 1. pantu un kas uzskaitītas 3. pantā, atzīstot savā teritorijā šādiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem tādu pašu spēku kā tiem, ko izsniedz šī pati dalībvalsts, ciktāl tas skar tiesības sākt un veikt vispārējās aprūpes māsas darbu pašnodarbinātas personas statusā.

3. pants

Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti, kas minēti 2. pantā, ir šādi:

a) *Vācijā*:

— sertifikāti, ko kompetentās iestādes izsniegušas pēc eksāmena *staatliche Prüfung in der Krankenpfleg* (valsts eksāmens medicīnas māsām) nokārtošanas,

— Vācijas Federatīvās Republikas kompetento iestāžu izsniegtas izziņas, kas apliecina tādu diplomu, ko pēc 1945. gada 8. maija izsniegušas Vācijas Demokrātiskās Republikas kompetentās iestādes, atzīšanu par līdzvērtīgiem tiem, kas uzskaitīti pirmajā ievilkumā;

b) *Beļģijā*:

— *hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)* sertifikāts, ko izsniegusi valsts vai valsts dibinātas vai atzītas skolas,

— *infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)* sertifikāts, ko izsniegusi valsts vai valsts dibinātas vai atzītas skolas,

— *infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère)/gegradueerd ziekenhuisverpleger (-verpleegster)* diploms, ko izsniegusi valsts vai valsts dibinātas vai atzītas vidējā medicīnas personāla koledžas;

c) *Dānijā*:

— *sygeplejerske* diploms, ko izsniegušas *Sundhedsstyrelsen* (Valsts veselības pārvaldes) atzītas māsu skolas;

d) *Francijā*:

— *infirmier(ère)* valsts diploms, ko izsniegusi Veselības aizsardzības ministrija;

e) *Īrijā*:

— *Registered General Nurse* sertifikāts, ko izsniegusi *An Bord Altranais* (Māsu pārvalde);

f) *Itālijā*:

— *diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale*, ko piešķir valsts atzītas skolas;

g) *Luksemburgā*:

— *infirmier* valsts diploms,

— *infirmier hospitalier gradué* valsts diploms,

ko piešķir Veselības aizsardzības ministrija, pamatojoties uz eksaminācijas komisijas lēmumu;

h) *Nīderlandē*:

— *verpleger A*, *verpleegster A* vai *verpleegkundige A* diploms,

— *verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)* diploms (vidējās pakāpes māsu mācības),

— *verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)* diploms (augstākās pakāpes māsu mācības),

kuru piešķir eksaminācijas komisija, ko iecēlušas valsts iestādes;

i) *Apvienotajā Karalistē*:

— sertifikāts attiecībā uz piekļuvi reģistra vispārējai daļai, ko Anglijā un Velsā piešķīrusi Anglijas un Velsas Vispārējās

aprūpes māsu padome, Skotijā — Skotijas Vispārējās aprūpes māsu padome un Ziemeļīrijā — Ziemeļīrijas Māsu un vecmāšu padome.

III NODAĻA

IESPĒJAMIE GADĪJUMI

4. pants

Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuru diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti neatbilst visām Direktīvas 77/453/EEK 1. pantā noteiktajām obligātajām mācību prasībām, katra dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu diplomus, sertifikātus un citus vispārējās aprūpes māsu kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kurus piešķīrušas minētās dalībvalstis pirms Direktīvas 77/453/EEK īstenošanas, kopā ar sertifikātu, kurā norādīts, ka šie pilsoņi ir lietpratīgi un likumīgi darbojušies vispārējās aprūpes māsu arodā vismaz trīs gadus piecu gadu laikā pirms šā sertifikāta izdošanas.

Šajās darbībās jābūt ietvertai pilnai atbildībai par pacienta aprūpes plānošanu, organizēšanu un īstenošanu.

IV NODAĻA

AKADĒMISKĀ NOSAUKUMA IZMANTOŠANA

5. pants

1. Neskarot 13. pantu, dalībvalstis nodrošina, lai dalībvalstu pilsoņiem, kuri atbilst 2. un 4. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, būtu tiesības izmantot likumīgo akadēmisko nosaukumu, ja tas nav identisks ar profesionālo nosaukumu, vai, ja vajadzīgs, tā saīsinājumu, ko lieto viņu izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņi ir ieradušies, tās valsts valodā vai valodās. Uzņēmējas dalībvalstis var prasīt, lai pēc šā nosaukuma būtu norādīts tās iestādes vai eksaminācijas komisijas nosaukums un atrašanās vieta, kura to piešķīrusi.

2. Ja akadēmiskais nosaukums, ko lieto izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kurienes ārvalstnieks ieradies, var tikt sajaukts uzņēmējā dalībvalstī ar tādu nosaukumu, kam šajā valstī nepieciešamas papildu mācības, ko attiecīgā persona nav apguvusi, uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt šai personai izmantot izcelsmes valstī vai dalībvalstī, no kuras tā ieradusies, lietoto nosaukumu piemērotā formulējumā, kas jānorāda uzņēmējai dalībvalstij.

V NODAĻA

NOTEIKUMI, KURI VEICINA UZŅĒMĒJDARBĪBAS VEIKŠANAS BRĪVĪBAS UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBAS PRAKTISKU IZMANTOŠANU ATTIECĪBĀ UZ VISPĀRĒJĀS APRŪPES MĀSU DARBĪBU

A. **Noteikumi, kas konkrēti attiecas uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību**

6. pants

1. Uzņēmēja dalībvalsts, kas prasa, lai tās pilsoņi apliecinātu labas personiskās īpašības vai labu reputāciju, tiem pirmoreiz sākot kādu 1. pantā minētu nodarbošanos, attiecībā uz citu dalībvalstu pilsoņiem kā pietiekamu pierādījumu pieņem tādu apliecinošu dokumentu, ko izsniegusi kompetenta iestāde izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies, kas apstiprina atbilstību šīs dalībvalsts prasībām par labām personiskajām īpašībām vai labu reputāciju minētās nodarbošanās sākšanai.

2. Ja izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies, tādām personām, kas vēlas pirmoreiz sākt minēto nodarbošanos, neprasa apliecināt labas personiskās īpašības vai labu reputāciju, tad uzņēmēja dalībvalsts var prasīt izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ir ieradies, pilsoņiem izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, līdzvērtīgu dokumentu, ko izsniegusi kompetenta iestāde izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies.

3. Ja uzņēmējai dalībvalstij ir sīkas ziņas par nozīmīgiem faktiem, kas radušies aiz tās robežām un kas var skart minētās nodarbošanās sākšanu tās teritorijā, tā var informēt izcelsmes dalībvalsti vai to dalībvalsti, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies.

Izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies, pārbauda faktu pareizību, ja tie var skart minētās nodarbošanās sākšanu attiecīgajā dalībvalstī. Iestādes attiecīgajā valstī lemj par to, kāda veida un apjoma izmeklēšana ir jāveic, un informē uzņēmēju dalībvalsti par visām turpmākajām darbībām,

ko tās veic attiecībā uz tiem sertifikātiem vai dokumentiem, ko tās ir izsniegušas.

Dalībvalstis nodrošina konfidencialitāti attiecībā uz nosūtīto informāciju.

7. pants

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī ir spēkā tādi normatīvi vai administratīvi akti, kuros ir izklāstītas prasības attiecībā uz labām personiskajām īpašībām vai labu reputāciju, to skaitā noteikumi, kas attiecas uz saukšanu pie disciplināras atbildības sakarā ar nopietnu profesionālās darbības pārkāpumu vai notiesāšanu par noziedzīgiem nodarījumiem, un kas attiecas uz 1. pantā minētās darbības veikšanu, tad izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies, nosūta uzņēmējai dalībvalstij visu vajadzīgo informāciju par minētajai personai piemērotajiem profesionālajiem vai administratīvajiem disciplinārajiem pasākumiem vai krimināldodiem laikā, kad tā darbojusies savā profesijā izcelsmes dalībvalstī vai tajā dalībvalstī, no kurienes tā ir ieradusies.

2. Ja uzņēmējai dalībvalstij ir sīkas ziņas par nozīmīgiem faktiem, kas radušies aiz tās robežām un kas var skart minētās nodarbošanās sākšanu tās teritorijā, tā var informēt izcelsmes dalībvalsti vai to dalībvalsti, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies.

Izcelsmes dalībvalsts vai tā dalībvalsts, no kurienes ārvalstnieks ir ieradies, pārbauda faktu pareizību, ja tie var skart minētās nodarbošanās sākšanu attiecīgajā dalībvalstī. Iestādes attiecīgajā valstī lemj par to, kāda veida un apjoma izmeklēšana ir jāveic, un informē uzņēmēju dalībvalsti par visām turpmākajām darbībām, ko tās veic, ievērojot informāciju, ko tās ir nosūtījušas saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina konfidencialitāti attiecībā uz nosūtīto informāciju.

8. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts saviem pilsoņiem, kuri vēlas sākt vai veikt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, pieprasa uzrādīt izziņu par fizisko vai garīgo veselību, tad šī valsts pieņem par pietiekamu pierādījumu tāda dokumenta uzrādīšanu, kas tiek pieprasīts izcelsmes valstī vai valstī, no kurienes attiecīgais ārvalstnieks ir ieradies.

Ja izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks ir ieradies, neizvirza nekādas šāda rakstura prasības tiem, kuri vēlas sākt vai veikt minēto nodarbošanos, tad uzņēmēja dalībvalsts pieņem no šāda pilsoņa izziņu, ko ir izsniegusi kompetenta iestāde minētajā valstī un kas atbilst uzņēmējā dalībvalstī izsniegtajām izziņām.

9. pants

Dokumentus, kas izdoti saskaņā ar 6., 7. un 8. pantu, var iesniegt ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc to izdošanas.

10. pants

1. Procedūra, ar kuru attiecīgajai personai atļauj sākt kādu no 1. pantā minētajām darbībām saskaņā ar 6., 7. un 8. pantu, ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc tam, kad uzrādīti visi dokumenti attiecībā uz minēto personu, neskarot aizkavēšanos, ko izraisījusi apelācija, kas var tikt iesniegta pēc šīs procedūras.

2. Tādos gadījumos, kas minēti 6. panta 3. punktā un 7. panta 2. punktā, prasība veikt atkārtotu pārbaudi var pārtraukt 1. punktā noteikto laikposmu.

Dalībvalsts, kurai ir izdarīts pieprasījums, dod atbildi trīs mēnešu laikā.

Uzņēmēja dalībvalsts pēc atbildes saņemšanas vai, beidzoties laikposmam, turpina 1. punktā minēto procedūru.

B. **Konkrēti noteikumi, kas attiecas uz pakalpojumu sniegšanu**

11. pants

1. Ja kāda dalībvalsts saviem pilsoņiem, kuri vēlas sākt vai veikt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, pieprasa, lai viņiem būtu atļauja vai lai viņi sastāvētu vai būtu reģistrējušies kādā arodorganizācijā vai struktūrā, tad pakalpojumu sniegšanas gadījumā šī dalībvalsts atbrīvo dalībvalstu pilsoņus no šādas prasības.

Attiecīgā persona sniedz pakalpojumus ar tādām pašām tiesībām un pienākumiem, kā to dara uzņēmējas dalībvalsts pilsoņi;

konkrēti, uz viņu attiecas šajā dalībvalstī spēkā esošie profesionālās darbības un administratīvie noteikumi.

Ja uzņēmēja dalībvalsts pieņem kādu pasākumu saskaņā ar šā panta otro daļu vai tai kļūst zināmi fakti, kas ir pretrunā ar šiem noteikumiem, tā tūlīt informē to dalībvalsti, kurā attiecīgā persona ir reģistrēta.

2. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai attiecīgā persona iepriekš iesniegtu deklarāciju kompetentajām iestādēm attiecībā uz savu pakalpojumu sniegšanu, ja tie ir saistīti ar īslaicīgu uzturēšanos tās teritorijā.

Steidzamos gadījumos šo deklarāciju var iesniegt, cik drīz vien iespējams, pēc pakalpojumu sniegšanas.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu dalībvalsts var prasīt attiecīgajai personai iesniegt vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir šādi dati:

— deklarācija, kas minēta 2. punktā,

— apliecinošs dokuments, kas apstiprina to, ka attiecīgā persona likumīgi veic minētās darbības tajā dalībvalstī, kurā tā ir reģistrēta,

— apliecinošs dokuments par to, ka attiecīgajai personai ir kāds no šajā direktīvā minētajiem diplomiem, sertifikātiem vai citiem kvalifikāciju apliecinošiem dokumentiem, lai sniegtu minētos pakalpojumus.

4. Tādu dokumentu vai dokumentus, kas uzskaitīti 3. punktā, nedrīkst uzrādīt vēlāk kā 12 mēnešu laikā pēc to izsniegšanas dienas.

5. Ja dalībvalsts kādam savam pilsonim vai citas dalībvalsts pilsonim, kas reģistrēts tās teritorijā, uz laiku vai pastāvīgi pilnā apjomā vai daļēji liedz tiesības veikt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, tā attiecīgi nodrošina, lai uz laiku vai pastāvīgi tiktu atsaukts apliecinošais dokuments, kas minēts 3. punkta otrajā ievilkumā.

12. pants

Ja uzņēmējā dalībvalstī tiek prasīts reģistrēties valsts sociālā nodrošinājuma iestādē, lai ar apdrošināšanas iestādēm varētu veikt norēķinus par pakalpojumiem, kas sniegti tādām personām, kuras ir apdrošinātas saskaņā ar sociālā nodrošinājuma shēmām, šī dalībvalsts atbrīvo no šīs prasības dalībvalstu pilsoņus, kas reģistrēti citā dalībvalstī, pakalpojumu sniegšanas gadījumā, ja tādēļ attiecīgajai personai nākas ceļot.

Tomēr attiecīgās personas var šai iestādei iesniegt informāciju par sniegtajiem pakalpojumiem jau iepriekš vai — steidzamos gadījumos — pēc to izpildes.

C. **Noteikumi, kas attiecas gan uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan uz pakalpojumu sniegšanas brīvību**

13. pants

Ja uzņēmējā dalībvalstī profesionālā nosaukuma lietošanu attiecībā uz kādu no 1. pantā minētajām darbībām reglamentē noteikumi, tad citu dalībvalstu pilsoņi, kas atbilst 2. un 4. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, izmanto tādu uzņēmējas dalībvalsts profesionālo nosaukumu, kurš minētajā valstī atbilst attiecīgajiem nosacījumiem un kvalifikācijai, kā arī izmanto nosaukuma saīsinājumu.

14. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts saviem pilsoņiem, kuri vēlas sākt vai veikt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, pieprasa dot zvērestu vai svinīgu solījumu, un ja šāda zvēresta vai solījuma formu nevar izmantot citu dalībvalstu pilsoņi, dalībvalsts nodrošina, lai attiecīgajai personai tiktu piedāvāta piemērota un līdzvērtīga zvēresta vai solījuma forma.

15. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai attiecīgās personas varētu iegūt informāciju par uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem veselības aizsardzības un sociālā nodrošinājuma jomā un, ja vajadzīgs, par profesionālo ētiku tajā.

Šim nolūkam dalībvalstis var izveidot informācijas centrus, kuros attiecīgās personas var iegūt vajadzīgās ziņas. Reģistrēšanās gadījumā uzņēmējas dalībvalstis var prasīt attiecīgajām personām sazināties ar šiem centriem.

2. Dalībvalstis var izveidot 1. punktā minētos centrus kompetentajās iestādēs un organizācijās, kas tām jānorīko termiņā, kas noteikts 19. panta 1. punktā.

3. Dalībvalstis raugās, lai attiecīgā gadījumā minētās personas savu interešu labā un savu pacientu interešu labā apgūtu valodas zināšanas, kas vajadzīgas darbam savā profesijā uzņēmējā dalībvalstī.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Gadījumā, ja pastāv pamatotas šaubas, uzņēmēja dalībvalsts var lūgt citas dalībvalsts kompetentajai iestādei apstiprināt to diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu autentiskumu, kas izsniegti šajā citā dalībvalstī un ir minēti II un III nodaļā, kā arī lūgt apstiprināt faktu, vai minētā persona ir izpildījusi visas Direktīvā 77/453/EEK izklāstītās mācību prasības.

17. pants

Dalībvalstis 19. panta 1. punktā noteiktajā termiņā norāda kompetentās iestādes un organizācijas, kas izsniegs un pieņems diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kā arī šajā direktīvā minētos dokumentus un ziņas, un tūlīt par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

18. pants

Šī direktīva attiecas arī uz dalībvalstu pilsoņiem, kuri saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1612/68 pašnodarbinātas personas statusā veic vai veiks kādu no 1. pantā minētajām darbībām.

19. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības divu gadu laikā pēc tās izziņošanas, un tūlīt par to informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Ja kāda dalībvalsts, piemērojot šo direktīvu, sastopas ar ievērojamiem sarežģījumiem noteiktās jomās, Komisija izskata šos sarežģījumus sadarbībā ar attiecīgo valsti un lūdz atzinumu Veselības aizsardzības augstāko amatpersonu komitejai, kas izveidota ar Lēmumu 75/365/EEK [1], kurš grozīts ar Lēmumu 77/455/EEK [2].

Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

21. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1977. gada 27. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. SILKIN

[1] OV L 167, 30.6.1975., 19. lpp.
[2] OV L 176 15.7.1977., 13. lpp.